herpy

SLANGER

Pacific Ground Boa

Candoia carinata

Candoia carinata er en lille, slank boa med kølede skæl og gribehale fra skove i Indonesien, Ny Guinea og Bismarckarkipelaget. Den bliver 45-60 cm, er nataktiv og æder firben og frøer, når den er ung, senere også gnavere. Den føder levende unger og passes i et lille, varmt og fugtigt terrarie med grene og en vandskål.

Familie: Boidae Tidligere navn: *Boa carinata; Enygrus carinatus*

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**45-60 cm** total længde inkl. hale
Levetid	**10-15 år**
Aktiv	**Nat**
Levevis	**Træboende og jordboende**
Biotop	**Tørskov og regnskov**
Sværhedsgrad	**Øvet**

PASNING

Min. terrarie	**80 × 40 × 50 cm** L × B × H til 1 voksent dyr
Temperatur, dag	**26-28 °C**
Temperatur, nat	**24-26 °C**
Luftfugtighed	**50-80 %**
Vand	**Vandskål**
UVB	**Ikke nødvendig**
Kost	**Hvirveldyr**
Holdes	**Enkeltvis**

AVL

Formering	**Levendefødende**
Kuldstørrelse	**5-15 unger**
Drægtighed	**210-270 dage**

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Appendiks II**
EU-bilag	**Bilag B**
IUCN	**Ikke truet (LC)**

Arten står på CITES liste II og i bilag B i EU's forordning 338/97 (familielistningen Boidae spp.). Indførsel fra lande uden for EU kræver CITES-tilladelse, som udstedes af Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø (SGAV) efter BEK nr. 1588 af 9.12.2024. Arten er ikke omfattet af forbudslisten for slanger i BEK nr. 1261 af 17.11.2015. Dyrevelfærdslovens almindelige krav gælder; dyrevelfærd hører også under SGAV.

Om arten

Candoia carinata er en lille, slank boa med rund krop, trekantet, fladt hoved med opadvendt snudespids og kraftige, kølede skæl. Halen er en stærk gribehale. Farven varierer meget mellem dyr og øer: grå, beige, sort, brun, cremefarvet eller gul og hos enkelte orange eller rød. De fleste har en blomsteragtig, plettet tegning, men der findes også dyr med striber, bånd eller helt uden tegning.

Voksne er i gennemsnit 45-60 cm inklusive hale. Levetiden er ikke dokumenteret; 10-15 år i specifikationerne er et skøn. Arten er nataktiv. Der findes to underarter: *C. c. carinata* fra Ny Guinea og de nærliggende øer og *C. c. tepedeleni* fra Bismarckarkipelaget og Admiralitetsøerne.

Arten må ikke forveksles med *Candoia paulsoni*, som er en selvstændig art fra Salomonøerne, Papua Ny Guinea og dele af Indonesien og har en tydelig zigzagstribe langs ryggen. Den mangler også den hvide plet lige bag kloakken, som *C. carinata* normalt har. I handlen blandes dyr fra slægten ofte sammen under de samme handelsnavne, så spørg altid efter det

videnskabelige navn og dyrets oprindelse. Fangenskabsopdrættede dyr bider sjældent, mens vildfangne dyr kan være gnavne.

Læs mere: Køb af dyr: opdræt, vildfang og transport

Udbredelse og levested

Candoia carinata lever i Indonesien og Papua Ny Guinea: på Sulawesi, Sangihe og Talaud, Molukkerne, øerne ud for Papuas nordvestkyst (Misool, Batanta og Salawati), på Ny Guinea og i Bismarckarkipelaget. Typelokaliteten er Ambon. Arten findes ikke på Salomonøerne, hvor *C. paulsoni* lever. Opgivelser fra Vanuatu skyldes sandsynligvis indførte dyr.

> **Oprindelig udbredelse:** Indonesien og Papua Ny Guinea.

LEVESTED

Candoia carinata findes i mange slags skov, fra tør skov til regnskov, og ses ofte i buske tæt ved bebyggelse og plantager. Den lever både på jorden og i buske og lave grene. Den er nataktiv og skjuler sig om dagen i løv, hule træer og under rødder og sten.

Klimaet er varmt og fugtigt hele året. Arten kan ligge i vand, og det forklarer artens krav til både vandskål og fugtig luft.

Pasning

TERRARIET

Der findes kun lidt viden om pasningen af *Candoia carinata*, så anbefalingerne bygger også på erfaringer fra andre arter i slægten *Candoia*.

En voksen *C. carinata* skal have et terrarie på mindst 80 × 40 × 50 cm (længde × bredde × højde). Arten bruger både bunden og grenene, så terrariet skal have tynde grene og kviste i flere højder og et gulv, hvor slangen kan ligge udstrakt. Større terrarier er ikke nødvendige, fordi slangen er lille.

Bunden skal holde på fugten: kokosfibre eller tørvemos i et lag på 5-10 cm fungerer godt. Giv mindst to skjul, et i hver ende af terrariet. Slangen holdes alene. Terrariet skal være flugtsikkert med et tæt låg.

TEMPERATUR

Om dagen skal der være 26-28 °C, varmest i den ene ende, så slangen kan vælge, og om natten 24-26 °C. Et særligt varmt sted er ikke nødvendigt: slægten søger ikke høj varme, og mange dyr holder sig væk fra varmekilden. Er slangen for kold i længere tid, får den hurtigt luftvejsinfektion.

Varmen leveres bedst af et keramisk varmelegeme eller en varmemåtte styret af en termostat. Mål temperaturen med et termometer i begge ender. En køleperiode om vinteren indgår i avlen (se Avl).

Læs mere: Varme og temperatur

LUFTFUGTIGHED OG VAND

Luftfugtigheden skal ligge på 50-80 %. Hold bunden let fugtig, og forstøv terrariet en eller to gange om ugen og oftere, når slangen skal skifte hud. Voksne dyr skifter typisk hud omkring tre gange om året.

Giv en vandskål, der er stor nok til, at slangen kan ligge i den. Arten bader og drikker ofte. Skift vandet dagligt.

Læs mere: Luftfugtighed, forstøvning og ventilation

LYS OG UVB

Arten er nataktiv og skal have en fast dag-nat-rytme med 12 timers lys og 12 timers mørke styret af et tænd-sluk-ur. Terrariet skal ikke være stærkt oplyst. UVB er ikke nødvendigt, og der er ikke dokumenteret noget krav om UVB i fangenskab.

Læs mere: Lys og UVB

FODER

Voksne *Candoia carinata* fodres med én passende stor gnaver hver 3.-4. uge. Arten er ikke særlig aktiv og har et langsomt stofskifte. Mange dyr spiser kun firben og frøer og skal vænnes til gnavere: gnaveren duftmærkes med firben eller frø, før den tilbydes. Tilbyd frosne og optøede gnavere med en lang pincet, og byttets bredde skal svare til slangens bredeste del.

Unger fodres hver 7.-10. dag. De afslår ofte pinkies, men tager gerne små frøer eller firben, fordi de instinktivt griber hurtigt bevægeligt bytte. Giv ikke føde, før ungerne er mindst tre uger gamle. Er de svære at få i gang, kan de hjælpefodres med musehaler eller en pinkiepumpe. Etablerede unger fordobler størrelsen på tre-fire måneder.

ADFÆRD OG HÅNDTERING

Candoia carinata er stille og tilbringer dagen skjult. Opdrættede dyr er normalt rolige og bider sjældent; vildfangne dyr kan være gnavne. Hold sessionerne korte og rolige, og undgå håndtering under hudskifte og i 72 timer efter et måltid. Arten er lille, men let at forskrække, så hold den lavt og støt den med begge hænder.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Kønsmodenhedens alder er ikke dokumenteret for arten. Kønnet er let at bestemme: hannerne har store, tydelige sporer ved kloakken, som hunnerne mangler, og de kan ses allerede ved fødslen. Hunner skal være fuldvoksne og i god huld, før de sættes i avl, fordi drægtigheden varer mange måneder. Hunnerne i slægten yngler kun hvert andet eller tredje år, så en hun bør ikke sættes i avl to år i træk.

PARRING

En køleperiode på 4-6 uger med nattemperaturer på 18-21 °C og dagtemperaturer på ca. 27 °C anbefales for slægten *Candoia* for at sætte parringen i gang. Flere hanner sammen med flere hunner giver ofte bedre resultater end enkeltpar, og parringen kan vare på og af i op til otte uger. I fangenskab parrer dyrene sig fra december til april, og ungerne fødes fra september til januar. Avl bør kun overvejes med stor omtanke, og afkommet skal have gode hjem.

ÆGLÆGNING OG KULD

Candoia carinata er levendefødende og lægger ikke æg. Kuldet er normalt på 5-15 unger. Tallet gælder slægtens arter bortset fra *Candoia paulsoni*, som får langt større kuld, og er ikke dokumenteret for *C. carinata* selv. Drægtige hunner holdes ved 27-29 °C.

INKUBATION

Drægtigheden varer for slægten *Candoia* 7-9 måneder (ca. 210-270 dage) og er ikke dokumenteret for arten selv. Der lægges ingen æg, så der er ingen udrugning.

OPDRÆT AF UNGER

Nyfødte unger er små og sarte. Hold hver unge for sig i en lille kasse med køkkenrulle og en lille vandskål. Giv ikke føde i de første tre uger, og start derefter med små frøer, små firben eller hjælpefodring med musehaler. Når ungerne spiser selv, vokser de hurtigt.

Sundhed og typiske fejl

Candoia carinata er hårdfør, når klimaet er rigtigt. De typiske fejl er:

- Luftvejsinfektion, hvis temperaturen er for lav i længere tid. Kræver dyrlæge, hvis symptomerne varer mere end et par dage.
- Dårligt hudskifte i for tør luft.
- Skælråd, når bunden er konstant våd.
- Nægtelse af føde, især hos unger, som er svære at få fra frøer og firben over på gnavere.
- Mider, som viser sig ved, at slangen ligger konstant i vandskålen.

Slanger skjuler sygdom. Vejning, noter om fodring og hudskifte og regelmæssigt eftersyn er den bedste tidlige varsling. Kontakt en dyrlæge med erfaring i krybdyr, hvis slangen taber vægt, har vejrtrækningsproblemer eller ikke spiser i flere måneder.

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.